

"JIM!", ZEI DE
LANDHEER ME.

"JE WERD
VEERTIEN OP DE
ZONNEWENDE."

"ER ZIJN DINGEN
DIE JE NU MOET
WETEN..."

"GREENWAY, ONS DORP, IS EEN BIJZONDER DORP."

"WE ZIJN GEÏSOLEERD VAN ALLES, WE ZIJN ARM..."

STEEK HET VUUR AAN!

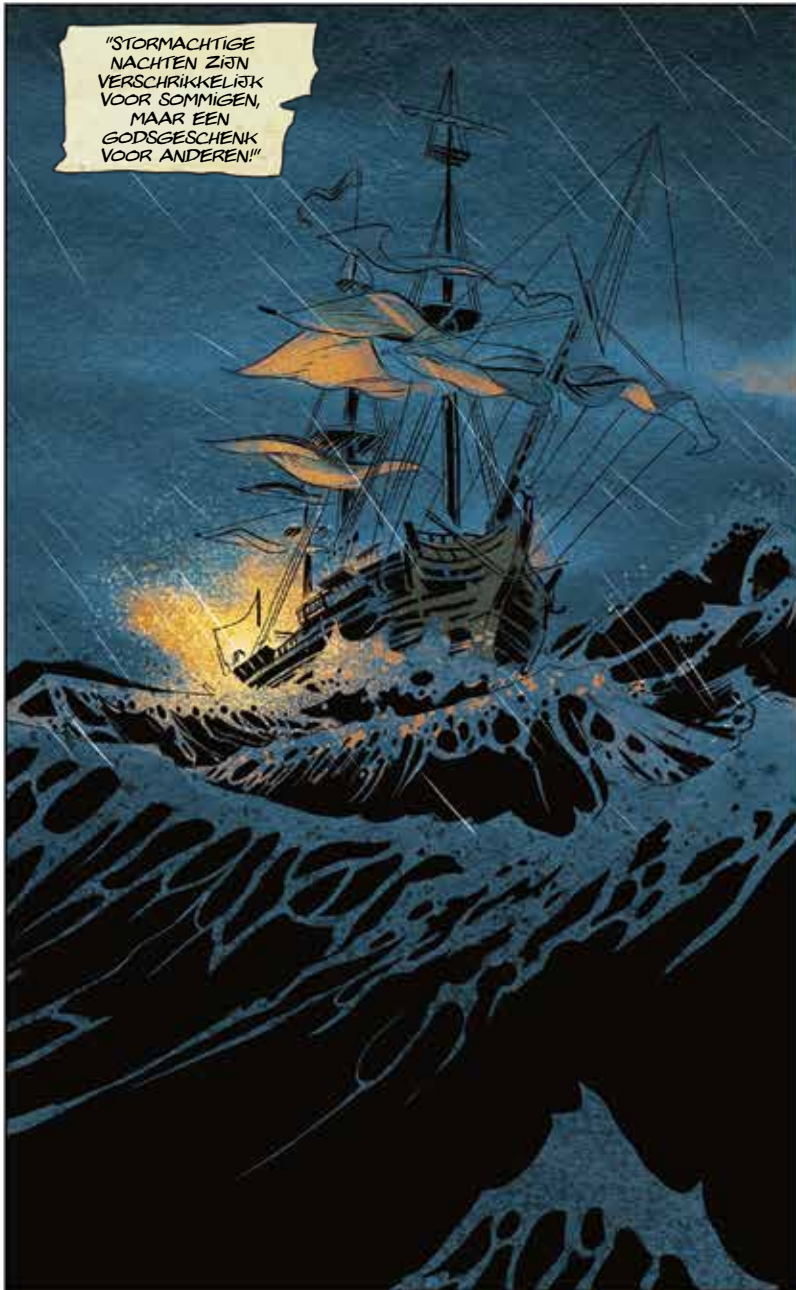
"HET WAS ALTIJD MOEILIK OM HIER TE WONEN. WE MOESTEN ONS DUS BEHELPEN..."

DAAR! EEN LICHT!!

"STORMMAGTIGE
NACHTEN ZIJN
VERSCHRIKKELIJK
VOOR SOMMIGEN,
MAAR EEN
GODSGESCHENK
VOOR ANDEREN!"

ALS WE HIER DOORHEEN
KOMEN, BRAND IK VIJF
KAARSEN VOOR ONZE
LIEVE VROU!!

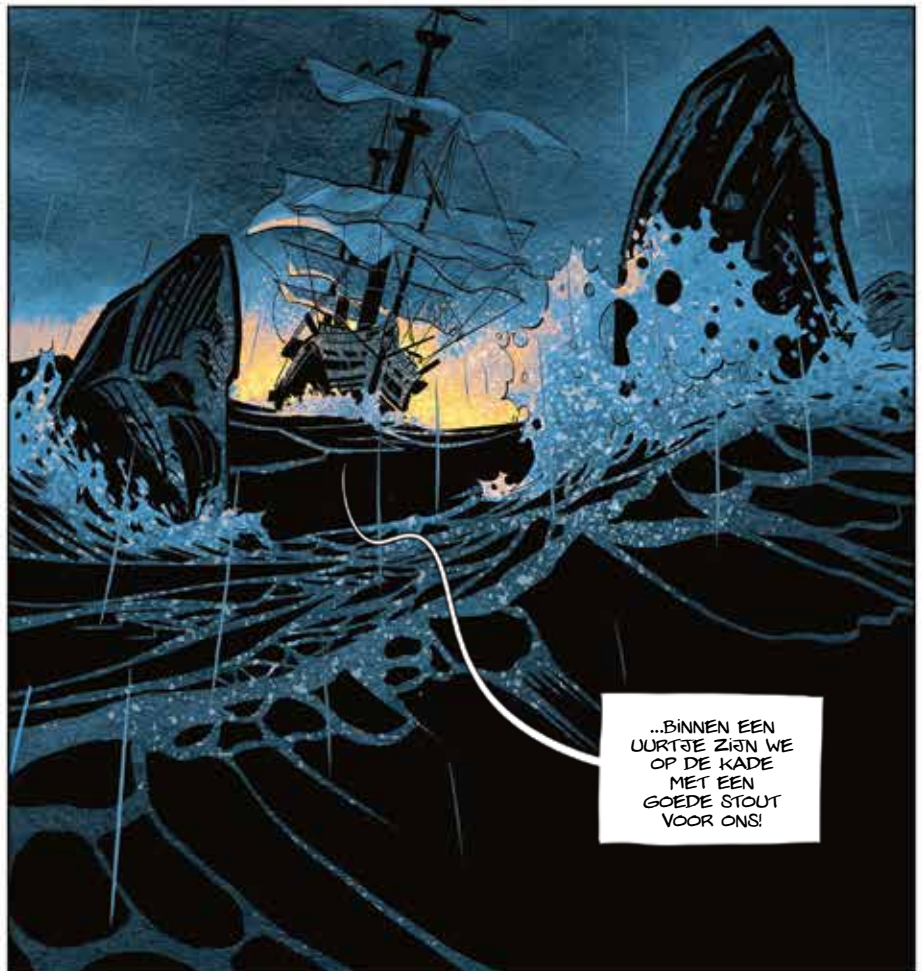
"JE BEGRIJPT",
LEGDE HIJ ME UIT,
"ALS ER EEN SCHIPBREUK IS,
VALT ER VEEL UIT HET
WRAK TE REDDEN..."

"NIET ALLEEN DE
LADING, MAAR OOK
MEUBELS, KLEREN,
KOPER, ZELFS
BEPAALENDE STUKKEN
HOUT..."

"NATUURLIJK IS
SCHIPBREUK NIET ALTIJD
ONVERMIJDELIJK. SOMS KUN
JE DINGEN ECHTER EEN
HANDJE HELPEN..."

HET SCHIP VOER ONS
TEGEMOET IN DE BRULLENDE
WIND EN DE WOESTE GOLVEN...

HIJ
SLAAT TE
PLETTER!

HE-
LAAS...

...NU JA,
HELAAS
VOOR HEN!

VOOR ONS
INTEGENDEEL...

HIJ
KOMT!!

KLAAR?

JA, IEDEREEN
HAD HEM HERKEND.
HET WAS DE MEREDITH,
EEN DRIEMASTSCHOENER
MET BASIS IN WEYMOUTH.

...EN ZE KENDEN ALLEMAAL
GIBBONS, DE KAPTEIN. IN FEITE
WAREN VEEL VAN ONZE MENSEN
DAAR OOI'T OP AANGEMONSTERD
GEWEEST...

EEN PLOTSE BLIKSEMFLITS
DOORBOORDE DE NACHT
EN VERLICHTTE HET
TAFEREEL VOOR EEN
KORT MOMENT...

OH, VERDOMME!!
HEBBEN JULLIE
DAT GEZIEN?!
DAT IS...

WAT DOEN
WE? WE
KUNNEN
TOCH NIET...?

TE LAAT,
JONGENS!
TE LAAT!

TOEN HIJ OP HET STRAND TOT STILSTAND KWAM, BEWOOG ER NIETS MEER AAN BOORD...

ALLEN VERDROKEN? DAT IS HET BESTE DAT ZE KON OVERKOMEN...

JA...

DAAR!

OH, VERDOMME!! GRIP HEM, GODVERDOMME!

